

Sygn. akt II Cz 1126/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek- Markowska (spr.)

Sędziowie SO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

SO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 sierpnia 2014 r.

sprawy ze skargi dłużników M. S., B. S.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)R. J.w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, zawyżenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym, zawyżenia opłaty egzekucyjnej w sprawie Km 1067/13

z udziałem wierzycieli R. O. i J. G.

na skutek zażalenia dłużników na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2, 3 i 4 postanowienia Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 24 lutego 2014 r., sygn. akt IX Co 918/13

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w (...) w zakresie oddalenia skargi na czynność komornika sądowego polegającej na wszczęciu postępowania egzekucyjnego z nieruchomości;**
- 2. w pozostałej części zażalenie oddalić.**

UZASADNIENIE

W dniu 20 sierpnia 2013 r. dłużnicy B. S.i M. S.złożyli skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)R. J.w postaci wszczęcia egzekucji z nieruchomości dłużników położonej w M.i stanowiącej działkę nr (...)w oparciu o zawiadomienie Komornika z dnia 24 lipca 2013r., a także zawyżenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym i zawyżenia opłaty egzekucyjnej. W związku ze skargą dłużnicy złożyli wniosek o zwolnienie ich od ponoszenia kosztów sądowych w całości, a także o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego rozpatrzenia sprawy.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w Świnoujściu zwolnił dłużników – M. S. i B. S. od kosztów sądowych w całości (pkt 1); odrzucił skargę w zakresie zawyżenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym i zawyżenia opłaty egzekucyjnej (pkt 2); oddalił skargę w zakresie wszczęcia i prowadzenia egzekucji z nieruchomości(pkt 3); oddalił wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Uzasadniając punkt pierwszy wskazał, że zgodnie z art. 767 § 3 kpc skarga na czynności komornika powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną czynność lub czynność, której zaniechano, jak również wniosek o zmianę, uchylenie lub dokonanie czynności wraz z uzasadnieniem. Natomiast zgodnie z art.

767³ zd. 1 kpc sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie, chyba że uzna że zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 kpc.

Dłużnicy zostali zobowiązani do uzupełnienia braków formalnych skargi, w terminie tygodniowym, poprzez nadesłanie odpisów załączników do skargi oraz do sprecyzowania żądania skargi przez wskazanie, czy skarżą jedynie wszczęcie egzekucji z nieruchomości, czy też trzy czynności komornika, a mianowicie: wszczęcie egzekucji z nieruchomości, zawyżenie kosztów zastępstwa w egzekucji i zawyżenie opłaty egzekucyjnej, a jeżeli skarga obejmuje trzy czynności, do uzasadnienia skargi w zakresie zarzutu zawyżenia kosztów zastępstwa w egzekucji i wskazania, czego domagają się w następstwie rozpoznania tego zarzutu oraz uzasadnienia zarzutu zawyżenia opłaty egzekucyjnej i wskazania, czego domagają się w następstwie rozpoznania tego zarzutu. W skardze dłużnicy, bowiem uzasadnili tylko zarzut prowadzenia egzekucji z nieruchomości i wniesli o uchylenie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z nieruchomości. Takich czynności natomiast nie podjęli w stosunku do dwóch kolejnych zarzutów.

Dłużnicy w odpowiedzi na zobowiązanie doręczone im w dniu 21 listopada 2013 roku, nadesłali odpisy załączników i wskazali pismem z dnia 28 listopada 2013r., że zaskarżają trzy czynności komornika oraz uzasadnili żądane czynności, jednak nie podali, jakiej czynności następczej Sądu oczekują w wyniku rozpoznania skargi w powyższym zakresie. W konsekwencji, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że skarga dłużników w zakresie zarzutów dotyczących zawyżenia kosztów zastępstwa prawnego w egzekucji i zawyżenia opłaty egzekucyjnej podlegała odrzuceniu. Sąd Rejonowy nie znalazł także uchybień w podjętych przez Komornika w tym względzie, wobec czego uznał, że nie zachodzi podstawa do podjęcia czynności w trybie nadzoru judykacyjnego na podstawie art. 759 § 2 kpc.

Bezasadna w ocenie Sądu Rejonowego była skarga dłużników w przedmiocie wszczęcia i prowadzenia przez komornika sądowego egzekucji z nieruchomości. Komornik wszczął egzekucję z nieruchomości dłużników stanowiącej działkę nr (...)o(...), położonej w M.przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że dłużnicy wskazali, że skarżą postanowienie o wszczęciu egzekucji z dnia 24 lipca 2013r., lecz takiego postanowienia Komornik nie wydawał. W tej dacie komornik wysłał do dłużników zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości i Sąd Rejonowy przyjął, że właśnie tą czynność skarżą dłużnicy. Sąd zwrócił uwagę, iż zgodnie z art. 796 kpc z zw. z art. 797 kpc komornik wszczynają egzekucję na podstawie wniosku wierzyciela lub innego uprawnionego podmiotu i załączonego do wniosku tytułu wykonawczego. Wierzyciel powinien też wskazać sposób egzekucji. Natomiast wszczynając egzekucję z nieruchomości na podstawie art. 923 kpc komornik wzywa dłużników do zapłaty długu, w terminie dwóch tygodni pod rygorem przystąpienia do opisu i oszacowania. Komornik nie wydaje więc postanowienia o wszczęciu egzekucji z nieruchomości, ani nie nadaje klauzuli wykonalności temu postanowieniu, a jedynie zawiadamia dłużnika o wszczęciu egzekucji w myśl art. 763 kpc, który stanowi, że komornik zawiadamia stronę o każdej dokonanej czynności (...). Sąd I instancji odnosząc się do powołanego przez dłużników w skardze zarzutu, a mianowicie pozbawienia prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...)z dnia 22 lutego 2006 roku, sygn. akt I C 464/04- wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 21 lutego 1997 roku (...)(...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 19 kwietnia 2000 roku, sygn. akt I Co 15/2000 wystawionego przeciwko dłużnikom M.S.i B. S.na rzecz wierzyciela (...) Spółki z o.o.z siedzibą w W.– w części – co do należności głównej w kwocie 63.000 zł, wskazał, że w myśl art. 804 kpc organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. W niniejszej sprawie wierzyciele, a więc R. O.i J. G., złożyli wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom, na podstawie tytułu wykonawczego - aktu notarialnego z dnia 21 lutego 1997 roku, repertorium (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 31 lipca 2006 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w (...), sygnatura akt I Co 376/06. Sąd Rejonowy nadał przedmiotową klauzulę wykonalności po stwierdzeniu przejścia uprawnień wynikających z tytułu egzekucyjnego na rzecz następców prawnych poprzedniego wierzyciela (...) Spółki z o.o.z siedzibą w W.– J. G.i R. O., w myśl art. 788 kpc. Sąd ten uznał bowiem, że nowi wierzyciele należycie wykazali, że uprawnienie wynikające z tytułu egzekucyjnego, tj. z aktu notarialnego przeszło na nich. Natomiast wyrok Sądu Okręgowego w(...), na który powołują się dłużnicy, dotyczy tytułu wykonawczego wydanego na rzecz poprzedniego wierzyciela - (...) Spółki z o.o.z siedzibą w W.. Na

tej podstawie Komornik słusznie postąpił oddalając wniosek dłużników o ograniczenie egzekucji o kwotę, co do której pozbawiono wykonalności tytuł wykonawczy wystawiony na rzecz poprzedniego wierzyciela, tj. o kwotę 63.000 zł. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że na podstawie art. 788 kpc możliwa jest zmiana podmiotowa w zakresie tytułu wykonawczego, zarówno po stronie dłużników, jak i wierzycieli. Sąd wydaje w takiej sytuacji nowy tytuł wykonawczy z zaznaczeniem tej zmiany podmiotowej, jak miało to miejsce w niniejszej sprawie. Sąd w (...)wskazał, że zmiana podmiotowa po stronie wierzyciela wynika z likwidacji spółki będącej poprzednim wierzycielem i podziału jej majątku pomiędzy jej współników. W skład majątku spółki ulegającemu podziałowi weszła także wierzytelność objęta tytułem egzekucyjnym. Dłużnicy złożyli do Sądu Rejonowego w (...) w dniu 19 sierpnia 2013 roku pozew o pozbawienie także tego tytułu wykonalności, natomiast wniosek wierzyciela o wszczęcie postępowania egzekucyjnego został złożony do komornika w dniu 17 lipca 2013 roku, a więc w czasie, gdy wierzyciel dysponował w pełni skutecznym przeciwko dłużnikom tytułem wykonawczym. Komornik nie badał jego zasadności i wymagalności z urzędu, skoro spełniał wymogi formalne, wszczął postępowanie egzekucyjne na wniosek uprawnionego wierzyciela (na którego rzecz został wydany tytuł wykonawczy). Sąd I instancji wskazał także, że zgodnie z art. 825 pkt 2 kpc dopiero prawomocne orzeczenie pozbawiające wykonalności tytuł wykonawczy stanowi podstawę do umorzenia postępowania na wniosek przez organ egzekucyjny.

Za bezpodstawne Sąd Rejonowy uznał twierdzenia dłużników, iż komornik wszczynając egzekucję z nieruchomości, której wartość przewyższa kwotę dochodzoną w postępowaniu egzekucyjnym, naruszył przepisy kodeksu postępowania cywilnego. Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z art. 803 kpc tytuł wykonawczy stanowi podstawę do prowadzenia egzekucji o całe objęte nim roszczenie i ze wszystkich części majątku dłużnika, chyba że z tytułu wynika coś innego. Komornik prawidłowo skierował egzekucję do nieruchomości dłużników, postępując zgodnie z wnioskiem wierzycieli i zmierzając tym samym do spełnienia podstawowego celu postępowania egzekucyjnego, jakim jest zaspokojenie wierzyciela. Nie ma przy tym znaczenia, czy składnik majątkowy poddany egzekucji komornika ma wartość wyższą niż roszczenie dochodzone przez wierzycieli. Sąd zwrócił uwagę, iż dłużnicy nie wskazali innego majątku służącego zaspokojeniu wierzycieli, a Komornik podjął na razie czynność zachowawczą, jaką jest zajęcie nieruchomości. Nie doszło, bowiem jeszcze do wyznaczenia terminu licytacji nieruchomości, a zatem dłużnicy mają czas na zaspokojenie wierzycieli.

W ocenie Sądu na uwzględnienie nie zasługiwał także wniosek dłużników o zawieszenie postępowania. Sąd powołując się na treść art. 821 k.p.c, wskazał, iż dłużnicy nie wskazali żadnych okoliczności, aby dalsze prowadzenie egzekucji mogło narazić ich na niepowetowaną szkodę, ani nie wskazali, na czym ta szkoda miałaby polegać. Sąd zwrócił uwagę, iż w niniejszej sprawie skarga dłużników została w części oddalona w wyniku jej bezzasadności a w części odrzucona tym samym, dalsze postępowanie egzekucyjne powinno toczyć się, a nie spoczywać w wyniku zawieszenia postępowania.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodzili się dłużnicy, którzy zaskarżając je w części tj. co do punktu 2,3 i 4 wnieśli o jego uchylenie oraz ponowne rozpatrzenie sprawy przez Sąd Rejonowy.

W ocenie skarżących komornik w kwestii ustalenia kosztów zastosował maksymalne dopuszczalne stawki w postępowaniu egzekucyjnym, co jest uchybieniem prawnym.

Odnosząc się do kwestii odmowy przez komornika ograniczenia egzekucji, to skarżący wskazali, iż sprawa ta została skierowana do Sądu Rejonowego w (...)w dniu 25.02.2014r. Zdaniem skarżących z treści tytułu wykonawczego tj. postanowienia sądu Rejonowego (...)z dnia 31.07.2006 r., sygn. akt I Co 376/06 wynika, iż istnieje podstawa do ograniczenia egzekucji i nie potrzeba dodatkowych zaleceń sądowych. W ocenie skarżących koniecznym w świetle powyższego jest udzielenie zabezpieczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie dłużników okazało się częściowo niedopuszczalne a częściowo bezzasadne.

Odrzuceniu jako niedopuszczalne podlegało zażalenie wniesienie na punkt 3 postanowienia Sądu Rejonowego tj. w przedmiocie rozstrzygnięcia skargi na czynność komornika sądowego w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości. Natomiast oddaleniu - jako pozbawione uzasadnionych podstaw - podlegało zażalenie na odrzucenie skargi na czynność komornika w zakresie zawyżenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym oraz zawyżenia opłaty egzekucyjnej (pkt 2) jak też zażalenie na oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (pkt 4).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii odrzucenia zażalenia, wskazać należy, iż zgodnie z art. 370 k.p.c. znajdującego odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym (397 § 2 k.p.c.) Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu I instancji przysługuje wyłącznie w wypadkach w ustawie wskazanych (art. 767⁴ § 1 k.p.c.), a także na orzeczenia sądu wymienione w art. 394 k.p.c., poprzez jego odpowiednie stosowanie w tym postępowaniu (art. 13 § 2 k.p.c.). W myśl art. 394 § 1 k.p.c. środek zaskarżenia, jakim jest zażalenie, przysługuje tylko na postanowienie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wymienione w pkt 1-12 tego przepisu. Wyjaśnienia wymaga, iż postanowienie kończące postępowanie w sprawie to takie, które kończy całe postępowanie lub zamyka drogę do wydania wyroku, nie zaś orzeczenie wydane w toku postępowania. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z (...) (...) ((...)), w postępowaniu egzekucyjnym przez „kończące postępowanie w sprawie” należy pojmować także orzeczenia sądowe, które kończą samodzielną część tego postępowania. Cechą charakterystyczną tych postanowień jest więc to, że dalsze postępowanie w sprawie nie może się już toczyć.

Przedmiotem zażalenia dłużników było postanowienie Sądu I instancji, którym oddalił on wywiedzioną przez nich skargę na wszczęcie postępowania egzekucyjnego z nieruchomości (pkt 2). Niewątpliwym jest, iż przepisy normujące postępowanie egzekucyjne nie przewidują możliwości zaskarżenia tego rodzaju postanowień. Nadto, przedmiotowe postanowienie Sądu nie zostało wymienione w przepisie art. 394 § 1 pkt 1-12 k.p.c., jak również nie jest postanowieniem kończącym postępowanie egzekucyjne, czy też kończącym jego samodzielną część. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego inicjuje dopiero szereg działań organów egzekucyjnych mających na celu przymusowe wykonanie obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego.

Stwierdzić zatem należy, że od postanowienia Sądu Rejonowego w przedmiocie oddalenia skargi na czynność komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, zażalenie nie przysługuje. W konsekwencji wywiedzione przez dłużników w tej części zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. o czym orzeczono w punkcie I sentencji.

W pozostałym zakresie – w ocenie Sądu II instancji - zażalenie okazało się bezzasadne.

Prawidłowe, zdaniem Sądu Okręgowego, było rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego polegające na odrzuceniu skargi dłużników w zakresie zawyżenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym i zawyżenia opłaty egzekucyjnej, aczkolwiek winno ono nastąpić z innych przyczyn aniżeli te wskazane w treści uzasadnienia. Zgodnie z art. 770 k.p.c. koszty egzekucji ustala postanowieniem komornik (jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego), a na postanowienie sądu stronom oraz komornikowi przysługuje zażalenie. Z brzmienia tego przepisu należy wywieść wniosek, że zażalenie, o którym mowa w art. 770 k.p.c. jedynie w przypadku orzekania przez komornika o kosztach egzekucji w postanowieniu kończącym postępowanie egzekucyjne, a nie służy w związku z ustaleniem przez komornika kosztów postępowania egzekucyjnego na etapie zajęcia (zwłaszcza jeżeli nie ma ono postaci postanowienia).

Z akt Km 1067/13 wynika, iż w zawiadomieniu dłużników o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z dnia 24.07.2013 r. (k. 10, k.13 akt Km 1067/13) komornik sądowy ustalił wysokość kosztów zastępstwa egzekucyjnego na kwotę 1800 złotych (wierzyciele są reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika będącego adwokatem). Ustalenie kosztów na tym etapie postępowania ma charakter wstępny, w odróżnieniu od postanowienia o kosztach wydanego przy

zakończeniu postępowania egzekucyjnego. Określenie wysokości kosztów w zawiadomieniu dłużników o wszczęciu egzekucji ma głównie charakter informacji o wysokości możliwych kosztów, a nie ich definitywnym ustaleniem w rozumieniu art. 770 k.p.c. W tej sytuacji – zdaniem Sądu Okręgowego - niedopuszczalnym byłoby rozpoznawanie skargi na czynność komornika z dnia 24.07.2013 r., w której komornik wraz z zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji ustalił jednocześnie wysokość kosztów zastępstwa egzekucyjnego. Analogiczna sytuacja występuje w przypadku ustalenia wysokości opłaty egzekucyjnej. Jej ustalenie w okolicznościach sprawy nie nastąpiło na mocy postanowienia, ale zostało zawarte w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji (k. 7., k. 8), ma zatem charakter informacyjny. Koszty postępowania egzekucyjnego zostaną ustalone przez komornika w postanowieniu kończącym postępowanie egzekucyjne (art. 770 k.p.c) i dopiero ta czynność będzie mogła zostać zaskarżona przez dłużników.

Na koniec wypada jedynie dodać, że przeciwko dopuszczalności zażalenia na tym etapie postępowania egzekucyjnego - niezależnie od braku podstaw normatywnych do jego przyjęcia - przemawia także wzgląd na sprawność tego postępowania i zapobieganie jego zbędnemu przewlekaniu. Interes dłużnika lub wierzyciela nie powinien natomiast doznać uszczerbku, gdyż skutki ewentualnej błędnej decyzji co do wysokości kosztów zastępstwa będą ewentualnie podlegały weryfikacji, gdy zostaną ustalone w postanowieniu komornika wydanym na podstawie art. 770 k.p.c i poddane kontroli instancyjnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c orzekł jak w punkcie II sentencji.

W ocenie Sądu Odwoławczego brak było podstaw do uwzględnienia skargi dłużników o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Stosownie do przepisu art. 821 k.p.c - „sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia”..

Zatem, zawieszenie postępowania egzekucyjnego na wskazanej wyżej podstawie jest fakultatywne, o ile zaistnieją przesłanki w nim przewidziane tj. zostanie wniesiona skarga na czynności komornika sądowego lub zażalenie na postanowienie sądu. W ramach przyznanej uznaniowości (sąd może) sąd rozważa zasadność skargi oraz ewentualną szkodę. Wynika to z faktu, iż do skuteczności wniosku o zawieszenie na podstawie wskazanego przepisu, nie jest wystarczający sam fakt złożenia skargi na czynności komornika, albo zażalenia na postanowienie sądu.

Podkreślić należy, iż zawieszenie postępowania na podstawie art. 821 k.p.c stanowi swoistego rodzaju „zabezpieczenie” w ramach postępowania skargowego lub zażaleniowego. Sąd Okręgowy wskazuje, iż choć nie wynika to wprost z brzmienia przepisu art. 821 § 1 k.p.c to jednak z treści jego § 3 należy wywieść, iż zawieszenie postępowania może być uzasadnione szkodą, jaka na skutek dalszego prowadzenia postępowania może wyniknąć dla dłużnika. Zatem na podstawie wskazanego przepisu, sąd rozpoznający zażalenie lub skargę na czynności komornika, może zawiesić postępowanie egzekucyjne w całości lub w części na wniosek, w którym wnioskodawca wykaże prawdopodobieństwo powstania takiej szkody w majątku dłużnika, spowodowanej dalszym prowadzeniem egzekucji, nadto realność wystąpienia ewentualnej szkody dla wierzyciela z powodu zawieszenia postępowania. Ponadto sąd winien wziąć pod uwagę stopień prawdopodobieństwa korzystnych dla dłużnika rozstrzygnięć w tych postępowaniach.

Sąd Odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, iż w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do zawieszenia postępowania egzekucyjnego, albowiem dłużnicy nie wskazali żadnych okoliczności świadczących o tym, iż dalsze prowadzenie przeciwko nim postępowania egzekucyjnego mogłoby narazić ich na szkodę jak też tego na czym ów szkoda miałyby polegać.

Jednocześnie w chwili obecnej zupełnie odpadła podstawa zawieszenia, skoro postanowieniem Sądu Rejonowego została rozpoznana skarga dłużnika.

Mając, zatem na względzie merytoryczną poprawność zaskarżonego postanowienia, jak również jego zgodność z obowiązującymi przepisami, na podstawie art. 385 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c i art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie o czym orzekł w punkcie II sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)